A FEKETE RIGÓ LEVELEI

2026. február 14.,
szombat

Kedves gyerekek,

Alig várom a tavaszt! El sem tudjátok képzelni mennyire meguntam életem első telét. Szüleim meséltek néhány dolgot erről az évszakról, hisz ők sikeresen átvészeltek már 2 telet. Tudjțtok, mi, fekete rigók 3-4 évet élünk. Ez viszont nem jelenti azt, hogy néhányunk nem ér meg igazi matuzsálemi kort, mint például 21 év 4 hónap, 18 év 4 hónap vagy 4231 nap. Feltételezem kíváncsiak vagytok honnan tudjuk mennyi idősek vagyunk és megünnepeljük-e születésnapunkat, pontosabban kikelésünk napját. Hááát nem... Nincs keresztlevelünk sem, ami emlékeztet mikor bújtunk ki a tojásból, de egyes társainkról a madarászok a lábukra helyezett gyűrű alapján tudják, hogy mennyi időt élnek. Persze, ha sikerül még egyszer lássák vagy megfogják a gyűrűzés után, amikor a gyűrűn levő szám segítségével azonosítják a madarat. Annyira szeretnék én is ajándékba kapni egy ilyen gyűrűt, de sehogy nem sikerül megtudnom hova helyezték ki a madarászok azokat a vékony, alig látható hálókat amibe belerepülünk és meg tudnak fogni, anélkül, hogy megsérülnénk. Legnagyobb vágyam, hogy bekerüljek a rekordok könyvébe mint a legidősebb fekete rigó. Szeretnék igazi túlélő lenni.

Hallván álmaimat, szüleim és a környék idősei számos tanáccsal láttak el és meg kellett fogadjam, hogy mindent megteszek annak érdekében, hogy elkerüljem a karvaly, a házi macskák és más ragadozók éberségét, nem eszek semmit egy olyan kertből, ahol vegyszereket szórnak a zöldségekre, gyümölcsfákra nehogy megbetegedjek, és túlélem a kemény teleket is. Nem félek a hidegtől, tollazatom melegen tart, de a fagyos éjszakákon a felhalmozott zsiradék segítségével is sikerül megőriznem testhőmérsékletem. A legnagyobb kihívás a táplálék beszerzése, főleg akkor, mikor mókus szomszédom szavaival élve A levéltolvaj című meséből, "valaki ellopta a füvet", vagyis mindent betakart a hó. És amikor azt mondom, hogy mindent betakart a hó, akkor ez azt jelenti, hogy elfedte azokat a bokrokat és fákat is, ahol találtam még ennivalót: bodzabogyót, csipkebogyót, kökényt, galagonyát, somot, borostyánt, sőt elrejtette a fákon maradt almát és körtét is. A földre hullott gyümölcsökről nem is beszélek...

Pontosan ez történt ezen a télen is. Egyik éjszaka olyan sok hó hullott, hogy alig tudtam előbújni a sűrű ágak közül, ahová behúzódtam éjszakára pihenni. Minden patyolat fehéren tündökölt, csak a narancssárga csőrőm és fekete tollazatom hozott egy kis színt a tájba. Nagyon éhes voltam....

A FEKETE RIGÓ LEVELEI

Kezdtem táplálékot keresni, de nem találtam sehol semmit. Nagyon sokat repültem, messzire jutottam, mikor az egyik kerítés mellett valami piros bogyó felkeltette a figyelmem. Meg vagyok mentve, gondoltam és siettem a bokor felé. De ekkor valami olyasmi történt, amire soha de soha nem számítottam: elkergetett egy másik fekete rigó. Még azt sem engedte meg, hogy megkóstoljam a csipkebogyót. „Ne próbálj közeledni", „ez az én bokrom", „ez az én táplálékom", „ezek az éééééén csipkebogyóóóiiim", „én voltam itt hamaráááább", „ha még egyet is ugrasz, megverlek", folyton csak ezt kiabálta, egyre hangosabban. Nem volt mit tennem, utolsó erőimet összegyűjtve ismét szárnyra keltem. Abba az irányba repültem, hol sok madarat láttam: kék és széncinegéket, verebeket, erdei pintyeket, csuszkákat, fakopáncsokat. Közelebb érve szemem megakadt a sok és változatos ennivalón: a napraforgómagon, kölesmagvacskákon, almán és mazsolafűzéren. Így néz ki hát egy madáretető, gondoltam. Egészben lenyeltem pár napraforgómagot, megkóstoltam a gyümölcsöket is. Még vizet is találtam egy tálcában, amivel szomjamat olthattam. Aztán egy érdekes dolog keltette fel a figyelmem. Fekete rigó társaim jobbra-balra mozgatták fejüket a hóban. Tovább figyeltem és akkor vettem észre, hogy így takarították el a havat az előző napról megmaradt almáról. Csőrüket használták hólapátként. Megpróbáltam utánozni. Nehéz munka volt, de kitartottam és az elkövetkező reggeleken sikerült eltakarítanom a havat a tálcáról, hogy enni tudjak. Fogtak az alkalmon a kisebb madarak is, hisz munkám után könnyen hozzáfértek a táplálékhoz.

Megismertem azt a személyt is, aki vigyázott arra, hogy mindig legyen számunkra eleség az etetőben és friss víz az itatóban. Egy ici-pici, vidám, de leginkább jószívű kislány volt. Sokszor láttam, amint az ablakból kukucskál minket, majd egy könyvet lapozgat. Valószínű megpróbált felismerni a könyvben szereplő rajzok, fényképek alapján, próbálta megtanulni nevünk.

Az elkövetkező napokon azon tűnődtünk madártársaimmal, hogy hogyan is fejezhetnénk ki hálánkat, amiért ő és a szülei egész télen gondoskodtak rólunk. Majd egyre gyakrabban ültünk az ablakához legközelebb levő ágra, hogy jobban megfigyelhessen, és megfogadtuk, hogy tavasszal minden reggel énekelük a kertjükben. Én személyesen este is, hogy megtanuljon énekünk alapján is felismerni. Természetesen nem feledkezünk meg a kerti teendőkről sem: megtakarítjuk a zöldségeket, gyümölcsfákat a csigáktól, lepkehernyóktól és más rovaroktól. Fenségesen fogunk lakmározni.

Üdvözettel,
Fekete rigó

Ajánlott tevékenységek:

1. Hallgassátok meg a YouTube-on Kányádi Sándor Betemetett a nagy hó című megzenésített versét.

2. Nagyon kíváncsi vagyok hány évet is jelent 4231 nap. Emlékeztek még? Ennyi napot viselte a fekete rigó a gyűrűt a lábán. Ki tudjátok helyettem számolni?

3. Készítsetek egy rigócsőrt ENNEK a videónak az alapján, majd próbáljatok utánozni: tegyetek úgy ti is mintha havat takarítanátok. Szórhattok például egy marék rizset egy tálcába és megpróbálhatjátok továbbseperni az elkészített madárcsőrrel, majd ugyanezt tegyétek meg egy kanál (ez lesz a hólapát) segítségével is. Melyikkel volt könnyebb eltolni a rizsszemeket?

4. Keressetek oviba, iskolába menet vagy a parkban olyan bokrokat, ahol táplálkozhatok.

5. Hegyezzétek füleitek, egyre gyakrabban hallhatjátok énekemet.